

Heinrich Müller

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis D. Henricus Müller/ Theol. Prof. Ordinarius ... Ad exequias, Quae Viro ... Dn. M. Georgio Völknero, hodie parabuntur Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat : P.P. Rostochii sub sigillo Rectoratus d. XIX. Ianuarii. Anno MDCLXIV.

Rostochi[i]: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777136627>

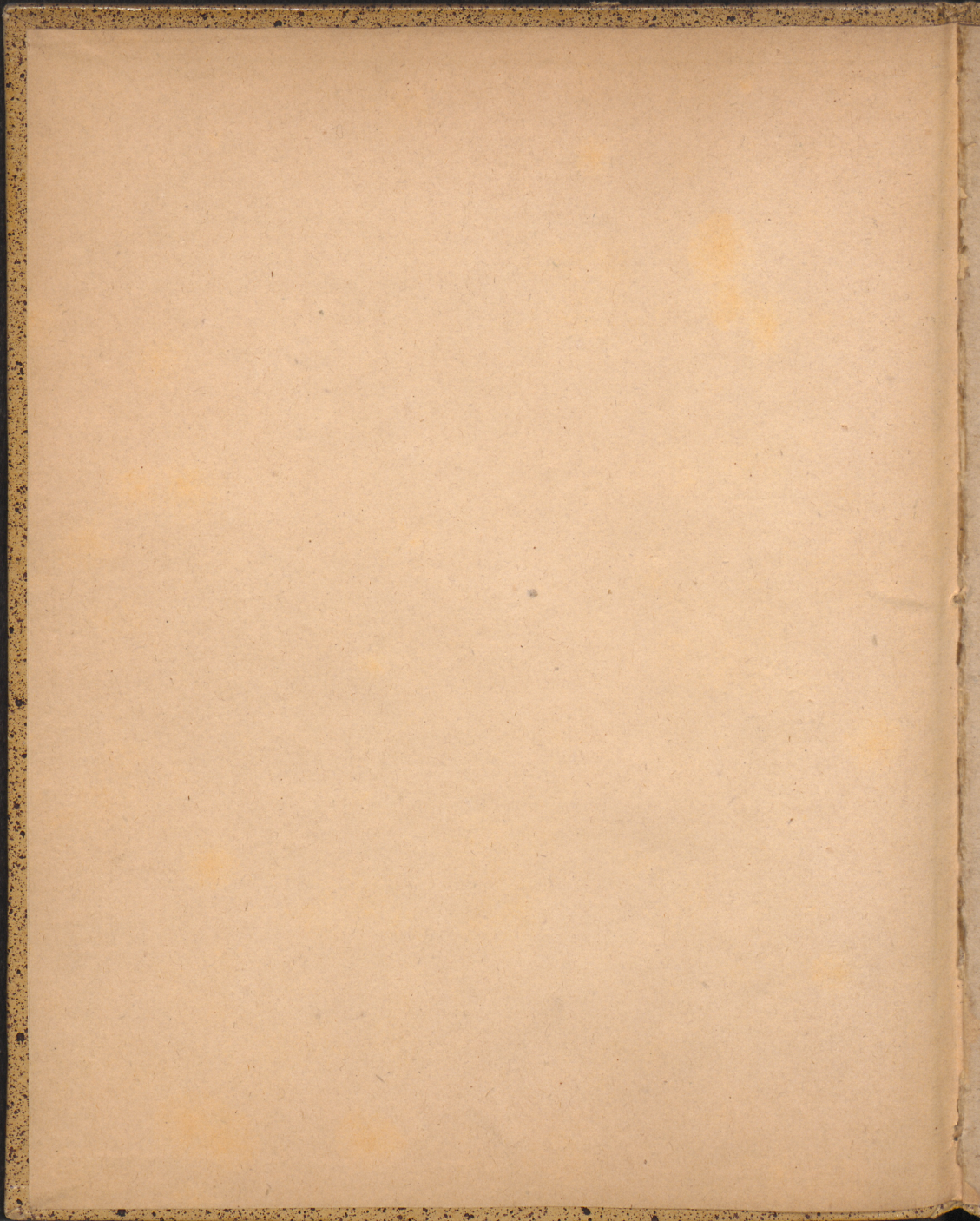
Druck Freier Zugang

Müller, H.,

in G. Völkner

Rost. 1664.

PROGRAMMA 143.

Quo
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
D. HENRICUS

Düller /

Theol. Prof. Ordinarius, Facul-
tatis suæ hodie Decanus & ad Div.

Mariæ Pastor

Ad exequias,

Quæ

VIRO PRÆCLARISIMO

DN. M. GEORGIO
VÖLKNERO,

hodie parabantur

Omnes omnium ordinum Cives Acade-
micos sedulo serioq;
invitat.

P. P. Rostochii sub sigillo Rectoratus
d. XIX. Januarii. Anno M DCLXIV.

ROSTOCHI,

Typis JOHANNIS KILLI, Acad. Typogr.

157

Entiles Viros illustres vita functos ad sidera adscendere & in sidera converti existimarunt. Variis formulis hunc ad stellas adscensum significabant; *ire ad astra, astra petere, astra mereri, ire polo, calcare sidera, & similibus.* Virgilius l. IX. *Macte nova virtute puer, sic itur ad astra.* Seneca Fur. *Non est ad astra mollis è terra via.* Lucanus l. I. *Tu cum statione peracta, astra petes.* Statius l. I. sylv. 2. *Ire polo, nitidosq; errare per axes visus.* Propertius l. I. *Nunc mihi summa licet contingere sidera plantis.* His formulis duo designata arbitror. Primum ab impia Philosophorum opinione ortum, qui animas & ideas rerum longe ante corpora creatas volebant, & stellis infixas, tanquam in vehiculis omnia perlustrasse, & inde huc delatas, Tandemq; post mortem, ex futo corpore, se ad eandem sedes contulisse. Huc faciunt illa Platonis in Timæo, ubi de Deo ita loquitur; *Deniq; cum universum constituisset, astris parem numerum distribuit animarum, singulis singulas adhibens: eisq; tanquam vehiculo impositis, monstravit universi naturam, & leges fatales edixit.* Quintilianus declam. X. laudat sapientes illos, qui dixerunt, *Animam flamei vigoris impetum, perennitatemq; non ex nostro igne sumentem, sed quo sidera volant, & quo sacri torquentur axes: unde venire, unde rerum autorem, parentemq; spiritum ducimus: nec interire, nec solvi, nec ullo mortalitatis affici fato: sed quoties humani pe-*
Etoris

Etoris carcerem effugerit, & exonerata membris mortalibus,
levi se igne lustraverit, petere sedes inter astra, donec in alia
fata, seculo pugnante, transmigret. Hinc orta deliria illa
de necessitante stellarum influxu, quæ innumeras su-
perstitiosorum mentes occuparunt. Cum enim astris
conjunctas creari animas, eoq; remeaturas crederent,
omnia hominum ab astris etiam pendere crediderunt.
Audias iterum Quintilianum Decl. IV. hac de re ita disse-
rentem; Omnes, sicut apud sacra artis antistites satis con-
stat, animæ proprietates, & futuras mentium corporumq;
formas, ex illorum siderum qualitate, quibus in ortu suo
conjunctæ gignuntur, accipiunt. Aliquis vagi numinis er-
rore præstrictus est; vitam transiget ille discursibus. Blanda
conceptum stella signavit; erit modesta lenitate conspicuus.
Ardens nascentis horam sidus accendit; viribus pariter mo-
ribusq; flagrabit. Languidi, etiam vergentis in proclive
mundi; hebescentibus tardior membris, similis senectæ ju-
venta pigrescit. Si cui principalior Deorum fulgor illuxerit,
in populi consurget imperium. Credo, me hercle, in illum na-
talem meum monstri diem, iratorum numinum conspirasse
violentiam, sedemq; prodigiosi spiritus collato pariter igne
pressisse. Alterum vulgari superstitione effrenatius est.
Volebant enim animas illas, quas magnas & illustres
vocabant, in fidera fore convertendas, aut fuisse con-
versas. Ovidius I V. Metam. post multa de Julio Cæsare
occiso;

*Constitit alma Venus, nulli cernenda, suiq;
Cæsaris eripuit membris, nec in aëra solvi*

Passa

*Passa recentem animam, cœlestibus intulit astris,
Dumq̄ tulit, numen capere atq; ignescere sensit,
Emisitq; simul, simul altius evolat illa:
Flammiferumq; trahens spatioso limite crinem,
Stella micat.*

Stattius passim, quot nobiliores animas ad astra missas credit, tot in astra conversas prædicat. Lib. I. Sil. I. fingens ad colosseam statuam Domitiani confanguineos ejus defunctos, noctu adventaturos, subdit;

*Ibit in amplexus natus, fraterq;, paterq;,
Et soror: una locum cervix dabit omnibus astris*

Existimabant alioquin veteres animas haud vulgares post mortem circulo lacteo inferi. De quo multa Cicero in somnio Scipionis. Inter alia, omnibus, inquit, qui Patriam conservarint, adjuverint, auxerint, certum esse in cœlo diffinitum locum, ubi beati sempiterno ævo fruantur. Quem locum fuisse circulum lacteum, ex iis, quæ sequuntur, haud difficulter coniciet. Alludit huc Manilius l. I. rationem exponens, cur circulus ille clarior relucent,

*An fortes animæ, dignataq; nomina cœlo,
Corporibus resoluta suis, terraq; remissa,
Huc migrant ex orbe, suumq; habitantia cœlum,
Æthereos vivunt annos.*

Huc etiam facere videntur ea, quæ habet Hieronymus Epist. XXIV. nescio de quo Ethnico defuncto. *Nunc desolatus & nudus, non in lacteo cœli palatio, ut uxor mentitur infelix, sed in sordentibus tenebris continetur.* Nimirum putabant illi ex opinione Democrati, lacteum circulum

culum nihil esse aliud, quam innumeras stellas in unum coeuntes, quas suorum animas non illustres tantum, sed & plebei credabant. Ast parum erat mortalibus, stellis indutum, & nobiliori à vulgaribus stellulis sede collocatum iri illustres credere; effrenatio processit aut Principum ambitio, aut adulatorum palpatio monstrosa; optio etiam illis dabatur, ut, quam velent, sedem eligerent, quam optarent mundi partem superno ex æthere lumine gubernarent, imo & totam cœli plagam aut percurrerent, aut occuparent. Lucanus lib. I. ad Neronem, à quo postea condigna ingentis mendacii præmiatulit;

- - - - - *Te, cum statione peracta
 Astra petes serus prelati Regia cœli
 Excipiet gaudente polo: seu sceptrum tenere,
 Seu te flammiferos Phœbi transcendere currus,
 Telluremque nihil, mutato sole, timentem
 Igne vago lustrare iuvat. Tibi numine ab omni
 Cedetur, jureque tuo natura relinquet,
 Quis Deus esse velis, ubi regnum ponere Mundi;*

Hæc Gentiles de suis fabulati. Nos, qui ex verbo veritatis rectiora sumus edocti, non astris, sed, qui illis dominatur, Deo uniri credimus piorum animas, postquam, deposita mortalis corporis sarcina, in cœlum avolant, ubi sedibus suscipiuntur non æthereis, sed æternis, & de Patre luminum luce perfusæ ineffabili solem ipsum splendore si non in tenebras commutant densissimas, certe multum superant. Experitur id Beati nostri *Völkneri* animula; quæ terrenis hisce valere jussis

jussis ad caelestia emigravit, tanto felicior, quanto à curis & periculis, quibus premuntur indies mortales, remotior, & summo suo Bono Deo Optimo Maximo conjunctior. Meretur equidem is, ut præclari quicquam scribatur in ejus orbitum, quo abs interitu vindicetur illius memoria. Sed quia hesternæ luce non ante tertiam pomeridianam hoc commentandi onus impositum nobis, ne Typographo quod debetur omne tempus præripiatur, tribus ea, quæ ad commendationem BEATI nostri pertinent, expediemus. Natus itaq; Vir Præclarus M. GEORGIUS *Bölscher* / Rostochi Anno Christi M D XCV, d. XXV Februarii, Patrem habuit HANS *Bölscher* / honesti nominis Virum, Civem oppidanum, Matrem sortitus est ANNAM, Pastoris Kritzkoviensis GEORGII *Paschents* & ANNÆ *Bicken* filiam, foeminam, ornatissimam. Quorum princeps cura fuit ut per sacramentum initiationis Christo veluti surculus arbori vitæ insitus, recte accipere per omnem vitam educaretur. Nimirum nec Christianum generatio, sed regeneratio; nec virum bonum nativitas facit, sed recta institutio, qua qui liberos suos destituunt parentes, parricidii scelere sese obstringunt, uti loqui amat Chrysostronus. Sed cum vix annum natus unum matrem ad plures abiisse expertus esset noster, Kritzkovium ad Avum Virum senio propemodum confectum venire jussus & informationi GEORGII *Albrecht* / Templi Wetendorffensis custodis commissus Linguae Latinae prima addidit rudimenta. Scholis postea Lageni & Gustavoviensi erudiendus traditus, in illa DANIELIS FREUDENBERGII informatione usus ingens passus est, non sua, sed informatoris incuria, studiorum decrementum; in hac vero sub inspectione SEBASTIANI *Wegelin* / tunc temporis collegæ ultimi, postmodum Pastoris Grubenhagensis, bonas literas haud segniter imbibit, easq; tum in Rostochiensium Schola triviali, tum in Sterinensium Gymnasio ingenti auxilio profectus

Anno

Anno M DC XVIII Academiam hanc nostram ingressus
aliena quadra vivere & mensam, quam vocant ambulatori-
am, sibi eligere abs necessitate ipsa, quæ legi haud se submit-
tit ulli, iussus est. Fecit hæc ipsa, ut studiis aliorum, quos
inter fuere filii B. Consulis SCHUTZII, CURTII BULOVII,
Hæreditarii in *Tremß/* & ROMERI ab OSTEN, Hæreditarii
in *Arenshoff/* provehendis, suis interim minime neglectis,
horas suas impendere & curas cogeretur. Donec Anno
M DC XXVIII Scholæ Gustavoviensi legitime præficeretur,
ubi CONRECTORIS provinciam per decennium dexterri-
me & fideliter, nec sine laude sua, nec sine discipulorum
fructu egregio sustinuit. Sed postquam ibidem lues quæ-
dam pestilentissima sævire & labores scholasticos haud pa-
rum turbare cœpit, ob persecutiones, quibus premebatur
non unis, munus sibi impositum deposuit, & ad exteros i-
ter parans præter Academiam Altorffinam, (in qua Viros
examissim doctos audivit,) Hamburgum, Bremam, Hol-
fatiam, Daniam, Belgium, Sveciam, Livoniam & Curlan-
diam salutavit. Anno M DC XLI superioris Germaniæ A-
cademias & Urbes celebriores, Nurnbergam, Ratisbonam,
Augustam Vindel. Brunsvigum, Magdeburgum, Franco-
furtum ad Mœnum, Tubingam, Argentoratum, & Gief-
sam adiit. Ex peregrinatione hac reversus in patriam non
sine insigni Auditorii applausu conciones habuit de non u-
no themate egregias. Deum colere velut pro animo ipsi &
Spiritu fuit, quocum familiariter vixit ut cum amico; pro-
ximo, ubi occasio data, pro virili inserviit, vivendum etiam
esse aliis ipso naturæ lumine edoctus; nec sibi ipsi defuit vi-
tæ suæ exactus & satis rigidus censor, quam ad trutinam
verbi divini, quod esse decet vitæ nostræ ducem lucemque,
appendit semper. Morbo correptus voluntati divinæ suam
submittere æquum ratus, mortem non abnuit, prout hæc
ejus

ejus, quæ manu sua conscripsit, verba ad oculos demonstrant. **G**ott hat mich auff's Kranckbette geleyet / daß ich nicht wissen kan was er an mir thun wird. Er mache es mit mir nach seinen gnädigen Willen zum Tode oder Leben. Den lebe ich / so lebe ich dem Herrn / sterbe ich / so sterbe ich dem Herrn / darumb ich lebe &c. Den darumb ist Christus gestorben und auffgestanden / daß er über Tode und Lebendige ein Herr sey: Ad nutum itaq; Domini parere promptus animus ejus è corporis domicilio, in quo annos LXVIII tanquam hospes præstantissimus commoratus fuerat, ad beatorum sedes evolavit, ubi nunc sempiterno ævo fruitur, securus laborum & ærumnarum, quibus in hac vita ad satietatem usq; fuit defatigatus.

Hora I celebrabuntur iuxta *Praclarissimi Viri*.
Quibus ut intersitis frequentes, **CIVES ACADEMICI**, Viri & Virtus & ipsum senium vos adhortari jure suo possunt. Nec minus nos, ut id faciatis promptè, sedulo vos commonemus.
Convemietur in æde Jacobæa.

Anno M DC XVIII Academiam
aliena quadra vivere & mensam
am, sibi eligere abs necessitate ipse
tit ulli, iussus est. Fecit hæc ipsa
inter fuere filii B. Consulis SCHU
Hæreditarii in *Tremß* / & ROMER
in *Arenshoff* / provehendis, suis in
horas suas impendere & curas
M DC XXVIII Scholæ Gustrovien
ubi CONRECTORIS provinciam
me & fideliter, nec sine laude su
fructu egregio sustinuit. Sed po
dam pestilentissima sævire & laborum
turbare cœpit, ob persecuti
non unis, munus sibi impositum
ter parans præter Academiam A
examissim doctos audivit,) Han
fatiam, Daniam, Belgium, Sved
diam salutavit. Anno M DC XI
cademias & Urbes celebriores, N
Augustam Vindel. Brunsvvium
furtum ad Mœnum, Tubingam
sam adiit. Ex peregrinatione hac
sine insigni Auditorii applausu co
no themate egregias. Deum cole
Spiritu fuit, quocum familiariter
ximo, ubi occasio data, pro virili
esse aliis ipso naturæ lumine edoc
tæ suæ exactus & satis rigidus cer
verbi divini, quod esse decet vitæ
appendit semper. Morbo corrept
submittere æquum ratus, morte

stram ingressus
nt ambulatori
naud se submic
aliorum, quos
TII BULOVII,
N, Hæreditarii
ime neglectis,
Donec Anno
e præficeretur,
nium dexterr
discipulorum,
dem lues quæ
sticos haud pa
us premebatur
& ad exteros i
, (in qua Viros
Bremam, Hol
iam & Curlan
Germaniæ A
, Ratisbonam,
rgum, Franco
atum, & Gief
patriam non
buit de non u
o animo ipsi &
n amico; pro
vendum etiam
ipfi defuit vi
ad trutinam.
em lucemque,
ti divinæ suam
ait, prout hæc
ejus

